

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 28. S. Dominici exordia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

iter suum profecutus est, animo in pro-
vinciam Narbonensem redeundi ad præ-
dicandam veram fidem; sed ecce, pau-
cis diebus exactis, ex quo ad sua remea-
verat, in beata senectute obdormivit.
Rudolphus Monachus haud diu ante in
Abbatia Francorum vallibus non procul
ab oppido S. Ægydii Ordinis Cistercien-
sis naturæ debitum solverat. Unde
postea Guido Abbas Vallium Cernaji
Diocesis Parisiensis sacræ Missionis Ca-
put evasit, qui nobilibus licet clarus
natalibus, scientia tamen & virtutis a-
more illustrior, postmodum super can-
delabrum Ecclesiæ Cathedralis Carcas-
sonæ positus est.

§. XXVIII.

S. Dominici exordia.

Dominicus quoque, quem Episcopus
Uxamensis unicum laborum suorum
in hac sacra Missionis socium delegerat,
ejusdem Congregationis Princeps atque
novi Ordinis Fratrum Prædicatorum
Auctor extitit. Is anno millesimo cen-
tesimo septuagesimo Calarogæ, Oppi-
do Castiliæ in Diocesi Uxamensi posito,
nobilibus & piis parentibus in lucem e-
ditus est. Pater Gusmanus vocabatur,
Mater vero Joanna *D'aca*, quæ, cum
uterum gereret, visa sibi est per quie-
tem continere in alvo catulum, ore præ-
feren-

Sæcul. XIII.
A. C. 1206.

*vit. per
fratr.
Theod. ap.
Sur. 5. Aug.*

*Jordan.
princip. fr.
Præ. M. S.
c. 2. 9.*

L. LXXVI.

H 3 feren-

Sæcul. XIII. ferentem facem, qua totum orbem ter-
 A. C. 1206 rarum incenderet. Habebat Joanna
 fratrem Archipresbyterum Ecclesiæ, vul-
 gari Hispanorum lingua *de Gumiel*
d'Issan, cui Dominicus adhuc puer tra-
 ditus est, in timore Dei educandus, at-
 que in literis ac disciplina Ecclesiastica
 erudiendus. Ubi ad annum decimum
 quartum pervenit, Palentiam a parenti-
 bus mittitur, scholam in Castilia illa tem-
 pestate celeberrimam. Nam illuc Rex
 Alphonsus IX. viros doctissimos, ex Fran-
 cia Italiaque accersitos, in omni scientiæ
 genere, stipendiis liberalissime concessis,
 collegerat. In illa urbe Dominicus qua-
 driennio Philosophiæ & Theologiæ ope-
 ram dans, seriam & solitudinem quære-
 bat, amantissimus Virginitatis, quam us-
 que in finem vitæ conservavit. Orabat,
 vigilabat, decemque annis vinum non
 gustavit. Charitate autem in proxi-
 mum tanta flagravit, ut tempore diræ
 famis etiam Libros suos, quibus nihil
 magis cordi erat, venumdederit, pre-
 tiumque acceptum in pauperes divi-
 serit.

c. 2.

Roderic.
Tolet. VII.
 c. 34.

c. 4.

Cum deinde Dominici, tunc Palen-
 tiæ scientiis incumbentis, fama ad aures
 Episcopi Uxamensis pervenisset, & ipse
 deinde in merita viri accurate inquisi-
 visset, Uxamam advocavit, atque Cano-
 nicis Regularibus suæ Ecclesiæ adscri-
 psit.

psit. Dominicus, perfectionis Christiana-
 nae studiosissimus, lectioni Collationum Sæcul. XIII.
A.C. 1206.
 Cassiani se dedit, tanto successu, ut cre-
 scente virtutum splendore ad gradum
 Subprioris sui Capituli eveheretur. E-
 rat vero hæc Dignitas nulli alteri secun-
 da, nisi ipse Episcopi, qui post susce-
 ptum vitæ Regularis habitum Prioris
 munere fungebatur. Nulla re magis
 delectabatur Dominicus quam labore ad
 convertendos Hæreticos impenso, cui
 adsuescere cœperat, in itinere Episcopi
 Uxamensis in Franciam directo, cum
 ille ad Comitem Marchiæ fuisset delega-
 tus; illuc enim Dominicum socium de-
 duxerat. Cum Tolosam pervenissent,
 Hæresi infectam doluerunt, ipsamque
 Hospitii Dominum, ad quem diverterant;
 sed eum Dominicus tum blanditiis tum
 argumentis eadem nocte ad finem Ec-
 clesiæ reduxit.

Post Colloquium cum Hæreticis Jord. c. 13.
Hist. Albig.
c. 7.
 Monte Regio habitum, Dominicus Tex-
 tus conscripsit, a se in disputatione cita-
 tos, unque Hæreticorum tradidit, quos
 relegeret & mature pensaret. Nocte
 sequente cum aliquot viri ejusdem Se-
 ctæ apud focum sederent, & ille sche-
 dam productam eis ostendisset, *in ignem
 injice chartam, inquit, si consumatur,
 constabit, fidem nostram veram esse, si
 non ardeat, fatebimur, vos Prædicato-*

H 4 res

Sæcul. XIII. *res vera docere.* Consentientibus om-
A. C. 1206. nibus, charta flammis traditur, ac post-
 quam aliquamdiu in medio ignis durare
 visa fuit, exiliens in terram nullum ignis
 vestigium exhibuit. Obstupuerunt cun-
 cti; sed aliquis eorum, cui magis dura
 cervix, *in ignem iterum injicienda est,*
 ait, *ut clarius vobis pateat veritas.* Er-
 go iterum, & etiam tertio injecta, to-
 ties illæsa exiit. Non ideo tamen Hæ-
 reticorum istorum contumacia fracta, sed
 alter alterum severe monuit; solerter
 caveret, ne hoc prodigium ad Catholi-
 corum notitiam deferretur. Verum
Jord. M. S. vir quidam nobilis ex eis, cui ad veram
c. 14. Theod. Religionem propensior animus complu-
1. c. 6. ribus miraculum vulgavit, idque Petrus
 Vallium-Cernaji se ab illo ipso, qui Hæ-
 reticis chartam dederat, didicisse af-
 firmat.

In illis regionibus non nulli viri e-
 questris Ordinis degebant, qui, premen-
 te paupertate, filias suas Hæreticis alen-
 das & erudiendas committebant. Ha-
 rum commiseratione motus Dominicus,
 ut eas ex Hæreticorum unguibus eripe-
 ret, Monasterium Proviliense inter pa-
 gum *Fanjoux* & Montem Regium con-
 didit, in quo inclusæ in silentio labora-
 bant & orabant, præbentes eximium
 Christianæ perfectionis exemplum.